

УДК 34:004-049(477)

Маріям Рзаївна Чалабієва,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ*

Дезінформація в електронних засобах масової інформації

Пропаганда, дезінформація, кібератаки – нові загрози інформаційно-цифрового простору України. Країна наразі знаходиться у епіцентрі російсько-української інформаційної війни, тому як ніколи потребує рішучих кроків державної влади на шляху до побудови міцної системи кіберзахисту.

Дезінформація у електронних засобах масової інформації є одним з найбільш дієвих прийомів впливу на широкі верстви населення у політичній, економічній, соціальній та інших сферах діяльності людини. Подібний рівень дієвості провокує високу популярність дезінформації у процесі діяльності державних/політичних суб'єктів, спецслужб; також вона поширена у злочинному середовищі.

Водночас, крадіжка даних, злом індивідуальних чи робочих аккаунтів є допоміжними засобами у процесі дезінформації у мас-медіа. Оприлюднене особисте листування чи інші викрадені дані можуть бути використані для шантажу чи посилення громадського напруження.

Зі свого боку, засоби масової інформації повинні власноруч виявляти дезінформацію у інформаційному потоці, блокувати пропагандистський російський контент, нести відповідальність за викладений матеріал на своїх медіа-платформах. Мас-медіа слід видаляти фейкові та автоматизовані акаунти (боти) задля попередження поширення свідомо неправдивої інформації, яка створена з метою введення в оману населення.

Крім того, соціальні мережі, як особливий вид електронних засобів масової інформації, мусять сформулювати алгоритм виявлення реклами, що популяризує викривлену та неправдиву інформацію, яка спотворена умисно з метою провокування негативних суспільних настроїв.

Задля забезпечення цілковитої модерації контенту, засоби масової інформації можуть залучати до процесу пересічних громадян, а не покладатися виключно на електронні алгоритми. Так, штучний інтелект

(machine learning) допомагає виявити терористичний контент, але його можливості мають межі (наприклад, коли екстремістські ідеї у потоці інформації є очевидними виключно для людини). Ми пропонуємо сформувати спеціальні редакційні підрозділи, які будуть створені виключно задля фільтрації анонімного контенту, поширюваного на електронних медіа-платформах. Водночас, рекомендуємо приватним електронним засобам масової інформації особисто досліджувати причину привабливості вірусної інформації та пропонувати на протипагу правдивий контент.

У умовах інформаційного суспільства дезінформація у мас-медіа, як спосіб впливу на суспільство, є специфічним проявом кібератаки, що направлена на людей задля формування у них хибного уявлення про події чи явища, провокування до прийняття певних рішень, які вигідні об'єкту впливу. Пріоритетним каналом поширення дезінформації все частіше виступають саме електронні засоби масової інформації.

Все це вимагає удосконалення нормативно-правового регулювання інформаційної діяльності в Україні з метою забезпечення безпеки кібернетичного простору.

Ми розуміємо, що Україна наразі знаходиться в складному становищі та продовжує бути жертвою дезінформаційних атак у електронних засобах масової інформації.

Природно, що країна буде ще не раз зіштовхуватися з різноманітними формами просування фальшивої інформації з боку Російської Федерації, оскільки глобалізаційні процеси невпинно тягнуть за собою розвиток новітніх технологій, а отже й появу нових електронних медіа-майданчиків.

Враховуючи, що Україна не єдина країна, яка потерпає від дезінформаційних атак у мас-медіа, слід надалі переймати міжнародний досвід боротьби з подібними формами кіберзагроз, популяризувати співпрацю громадськості з державною владою.

Одержано 01.11.2019